

in het bekeerglas zijn kookpunt bereikt, en kan dus het CANTANI'sche klyasma binnen zeer korten tijd en op de vereischte temperatuur worden bereid. Op gelijke wijze is het bereiden van het vocht voor de hypodermo-klyse een quaestie van eenige minuten.

4°. 2 flacons elk met het CANTANI'sche mengsel, elk genoeg voor 1 clyasma van 1.5 liter.

5°. Een aspirator met slang en 4 canules, in etui, inhoud 30 cM³.

Ofschoon de meeste auteurs aangeven, dat de hypodermo-klyse door middel van den irrigator kan geschieden, en de hoofdzaak bestaat in het aseptisch doen indringen van een steriele zoutoplossing in het subcutane celweefsel, zoo schijnt het mij toch toe, dat het niet hetzelfde is of een dommekracht als de vochtkolom in den irrigator de injectie doet, of de nauwkeurig op weerstand werkende hand van den operateur. Ik heb daarom de spuit geprefereerd, en den bekenden aspirator gekozen met rechthoekig doorboorde kraan en slang, zoodat na injectie van elke 30 cM³ een moment van rust intreedt. Men kan dit gebruiken om het vocht weg te masseeren.

De aspirator heeft tevens het voordeel, dat hij den operateur de zekerheid geeft, dat de vloeistof steriel kan blijven.

6°. De noodige hulpmiddelen voor het aseptisch uitvoeren der hypodermoklyse, nl.:

een etui subl. pastilles; een fleschje phenol liquefactum, in 10-tallen cM³ verdeeld; een klein pakje ontvette watten; een stuk creolin-zeep; een rolletje jodoform-pleister; een nagelborstel; een flacon met brandspiritus; 7°. Een spuitje van PRAVAZ; 8°. Een flacon met campher-aether; 9°. Een flacon met zoutmengsel voor de hypodermo-klyse; 10°. Voor eventueele aanvankelijke desinfectie van faecaliën, kleederen en dergelijke: een in 10-tallen van cM³ verdeelde flacon met creoline bevattende 100 cM³.

De geheele doos is van niet te groote afmetingen en gemakkelijk aan boord of in het rijtuig mede te voeren.

Zij is op mijn aanwijzing samengesteld door den apotheker DE BOSSON alhier, die de technische lastigheden van een dergelijke kist met overleg heeft overwonnen.

Dordrecht, 8 Oct. 1892.

D. J. ADMIRAAL.

A R T. 3 E N 4.

De wijziging der Artsenwet is door de Tweede Kamer aangenomen.

Nu tot de Eerste Kamer gaan?

Neen, *want deze heeft geen recht van amendement!* Zij heeft of alles aan te nemen, of alles te verwerpen.

Als zij Art. 3 — geheele of gedeeltelijke vrijstelling van het theoretisch-geneeskundig en van de daaraan voorafgaande examens — niet wil, dan verwerpt zij ook art. 4.

En dat zou jammer zijn! Art. 4 — opheffing van het litterarisch-mathematisch examen, en opheffing van het recht van leerlingen, die de vier eerste klassen van het gymnasium hebben doorlopen, om tot het 1ste natuurkundig

examen te worden toegelaten — Art. 4, voor de verdediging van welks economischen inhoud onze Maatschappij zich jaren lang in de bres gesteld heeft, is van zulk een ontzaglijke waarde, dat het nadeel, door Art. 3 veroorzaakt meer dan geneutraliseerd wordt door de aanneming van dit artikel.

Voorals, nu wegens de gunstige amendeering de examens — vragen en antwoorden allebei — in het Hollandsch zullen worden afgenomen — derhalve voor $\frac{7}{8}$ de deur voor vreemdelingen gesloten is.

Onze strijd ging dan ook niet tegen het Wetsontwerp in zijn geheel — maar alleen tegen Art. 3.

Wil men nog tot de Eerste Kamer gaan, dan zij het, *mijns inziens*, met het advies het Wetsontwerp aan te nemen.

Doch — door nu het ontwerp zijn natuurlijken gang te laten gaan, verkrijgt men zonder twijfel, zonder moeite hetzelfde succes.

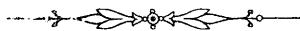
Trouwens, om tot de Eerste Kamer te gaan, — met welk advies ook — zou een nieuw besluit der Maatschappij noodig zijn.

De Maatschappij heeft zich nimmer over het geheele wetsontwerp uitgelaten. Het Hoofdbestuur kan zich dus niet namens haar tot de Kamer richten.

Het voorstel Tiel luidde, zich enkel te wenden tot de *Tweede Kamer* — niet mede tot de Eerste, enkel tegen Art. 3 — niet tegen de heele Wet — (zie dit *Tijdschrift* van 23 Juli, n° 4, blz. 211.)

De Wet in haar geheel acht ik in het belang van maatschappij en Maatschappij.

Dr. S. R. HERMANIDES.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK. — Sinds 3 September, toen voor het eerst de cholera met het stoomschip *Moravia* hier werd aangebracht, kwamen tot 24 September 163 cholera-gevallen op verschillende hier binnenkomende schepen voor; 98 cholera-sterfgevallen kwamen daarvan onder weg en 22 in de haven voor.

HAMBURG. — Van alles wat gezegd is betreffende den Amerikaanschen journalist STANHOPE, die zich na de toepassing der HAFKINE'sche inenting op de meest roekelooze wijze aan het cholera-contagium zou blootgesteld hebben, is, volgens de Duitsche bladen, dit alleen waar, dat hij *ongekookt* Elbe-water dronk (hetgeen ook menig ander ongestraft deed), en zich gedurende zijn assistentie in het Eppendorfer gasthuis *niet* desinfecteerde. Al het overige, wat de *New-York Herald* over hem schreef of wat hij daaraan liet schrijven, was slechts verzonnen, om zijn lezers „sensationelle Lectüre” te verschaffen.

— In een correspondentie aan de *Pharmaceutische Zeitung* schreef HUGO MAUBACH het volgende: Nergens in Duitschland zal het kunnen gebeuren, dat reeds sedert dagen de cholera in de stad heerscht, zonder dat de bewoners, ja zelfs de overheid, hiermede in kennis worden gesteld. Dit is te Hamburg gebeurd. Reeds op 11 Augustus heeft een arts aldaar een patiënt